> Ciebie, Boże moich ojców, wysławiam i chwalę za to, że dałeś mi mądrość i moc, że oznajmiłeś mi teraz to, o co cię prosiliśmy. Oznajmiłeś nam bowiem sen króla.
>
> *— Daniela 2:23*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: adoracja, chwala, Modlitwa, mądrość

Interpretacja:
Księga *Daniela* znajduje się w części Starego Testamentu zwanej „Pismami”. Jej drugi rozdział opisuje sen babilońskiego króla *Nabuchodonozora*, który wprawił go w głęboki niepokój. Król nie potrafił jednak przypomnieć sobie ani samego snu, ani jego znaczenia. Wezwał więc wszystkich mędrców i wróżbitów swego królestwa, by wyjaśnili sens tego snu, lecz nikomu się to nie udało. Wówczas Daniel, Hebrajczyk przebywający na wygnaniu w Babilonie, wystąpił, by rozwiązać tę zagadkę.

Daniel dziękuje Bogu

Werset 23 stanowi część modlitwy, którą Daniel zaniósł do Boga po tym, jak Pan objawił mu znaczenie królewskiego snu. W modlitwie tej Daniel dziękuje Bogu za Jego mądrość i moc, a także za to, że pozwolił mu poznać sprawę dotyczącą króla. Werset ten ukazuje wdzięczność i pokorę Daniela wobec Boga za wszystko, czego On dla niego dokonał.

Znaczenie mądrości i mocy

Mądrość i moc to dwie cechy często wymieniane w Biblii obok siebie. Mądrość oznacza zrozumienie i wiedzę zdobyte dzięki doświadczeniu oraz refleksji, podczas gdy moc odnosi się do zdolności podejmowania odważnych, sprawiedliwych działań i decyzji. Obie

te cechy są niezbędne do osiągnięcia życiowego powodzenia i podobania się Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A teraz ja, Nabuchodonozor, chwalę, wywyższam i wysławiam Króla niebios, którego wszystkie dzieła są prawdą, a jego ścieżki sprawiedliwością, a tych, którzy postępują w pysze, może on poniżyć.
>
> *— Daniela 4:37*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: adoracja, pokora, duma, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Księga Daniela opisuje życie człowieka wiernego Bogu pośród wrogiego otoczenia. *Daniel* został uprowadzony do niewoli babilońskiej wraz ze swoimi przyjaciółmi: *Szadrakiem, Meszakiem i Abed-Nego*. Musieli oni tam stawić czoła społeczeństwu, które nie uznawało Pana za Boga. W czwartym rozdziale król *Nabuchodonozor* ma niepokojący sen i prosi Daniela o jego wyjaśnienie.

We śnie Nabuchodonozor ujrzał ogromne drzewo, które rosło i rozprzestrzeniało się po całej ziemi, dając cień rzeszom ludzi i stanowiąc źródło pożywienia dla wszelkiego rodzaju stworzeń. Jednak anioł ściął to drzewo, pozbawiając je liści i gałęzi, co sprawiło, że zwierzęta uciekły. Następnie anioł zwrócił uwagę na króla, który przemienił się w bestię i przez pewien czas żył wśród zwierząt.

Daniel zinterpretował sen, wyjaśniając, że drzewo symbolizowało samego Nabuchodonozora, który wywyższał się, zapominając, że wszystko, co posiadał,

pochodziło od Boga. Co więcej, oznajmił, że Bóg tymczasowo odbierze mu królestwo, aby nauczył się żyć w pokorze.

Jakiś czas później proroctwo się spełniło: król popadł w obłęd i żył jak zwierzę. Ostatecznie jednak Nabuchodonozor uznał Boga ludu Daniela za Króla Niebios i oddał Mu chwałę – co opisano w *wersecie 34*., który tu rozważamy.

Wszystkie Jego dzieła są prawdziwe, a drogi sprawiedliwe

Nabuchodonozor wielbi *Króla Niebios*, ponieważ w końcu uświadamia sobie, że wszystkie Jego dzieła są prawdziwe i sprawiedliwe. To wyznanie pokazuje, że choć król buntował się przeciwko Bogu Izraela, uznał istnienie Istoty Najwyższej, która panuje nad wszystkim, co dzieje się na świecie.

Co więcej, stwierdzenie to uznaje suwerenność Boga i poddaje wszystko Jego władzy. Choć okoliczności mogą czasem wydawać się negatywne i niesprawiedliwe, możemy ufać, że Bóg panuje nad sytuacją, a Jego dzieła są prawdziwe i drogi sprawiedliwe.

Kluczem jest pokora

Werset ten uczy nas również, jak ważne jest życie w pokorze. Nabuchodonozor był potężnym królem, który szczycił się swoimi osiągnięciami, lecz ostatecznie zrozumiał swój błąd i ukorzył się przed Bogiem.

Pokora jest niezwykle ważną cnotą w życiu chrześcijanina. Pomaga nam to dostrzec nasze uzależnienie od Boga i to, jak bardzo Go potrzebujemy. Życie w pokorze nie oznacza braku celów czy rezygnacji z dążenia do samodoskonalenia. Oznacza raczej uznanie, że wszystko, co posiadamy i czym jesteśmy, pochodzi od Boga, a Jego wola powinna zawsze wyznaczać nam kierunek.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> O północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewem chwalili Boga, a więźniowie słyszeli ich.
>
> *— Dzieje 16:25*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: adoracja, sluchac, chwala, Modlitwa

Interpretacja:
Fragment *Dzieje 16:25* opisuje, jak *Paweł i Sylas* – po tym, jak zostali pobici i uwięzieni – modlili się i śpiewali hymny ku czci Boga pośród cierpienia. Werset ten przedstawia nam dwóch mężczyzn, którzy mimo trudnej sytuacji potrafią ufać Bogu i wielbić Go w każdej chwili.

Znaczenie uwielbienia w obliczu przeciwności

Przykład Pawła i Sylasa pokazuje, że uwielbienie jest kluczową praktyką dla tych, którzy pragną zachować wiarę i nadzieję w Bogu, nawet w najciemniejszych chwilach życia. Biblia uczy nas, że uwielbienie nie jest jedynie czynnością wykonywaną w kościele, lecz sposobem życia.

Uwielbienie pomaga nam nawiązać więź z Bogiem i pamiętać o Jego mocy działającej w naszym życiu. Pozwala nam również skupić się na Bogu, zamiast na trudnych okolicznościach, w jakich się znajdujemy.

Moc modlitwy

W tym fragmencie widzimy, że Paweł i Sylas nie tylko śpiewają hymny, ale także się modlą. Modlitwa jest fundamentalnym elementem życia chrześcijańskiego, umożliwiającym bezpośrednią komunikację z Bogiem.

Modlitwa pomaga nam powierzać Bogu nasze ciężary i ufać Jego planowi dla naszego życia. Co więcej, jest ona sposobem na oddanie chwały Bogu oraz uznanie Jego wielkości i dobroci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię; Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią.
>
> *— Filipian 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: adoracja, niebo, Jezus, świat

Interpretacja:
Bóg wywyższył *Jezusa* ponad wszystko i nadał Mu imię, które jest ponad wszelkim imieniem. Imię to oznacza moc i władzę, jakie Jezus posiada jako *Syn Boży i Zbawiciel ludzkości*. Imię Jezusa godne jest czci i uwielbienia, a w Jego imieniu znajdujemy zbawienie.

Co oznacza ugięcie kolan?

Akt ugięcia kolan jest gestem poddania się i wyrażeniem czci. W kulturze czasów biblijnych skłonienie się przed kimś było oznaką szacunku i uległości. *Filipian 2:9-10* mówi nam, że na imię Jezusa zegnie się każde kolano, co oznacza, że całe stworzenie uznaje władzę i moc *Chrystusa*.

Kogo to dotyczy?

Wersety te stwierdzają, że zegnie się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią. Oznacza to, że wszyscy ludzie, zarówno żywi, jak i umarli, uznają władzę Jezusa. Nawet ci, którzy w Niego nie wierzą, ostatecznie uznają Jego moc i panowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— Filipian 4:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: adoracja, Ojciec, pokora

Interpretacja:
Biblia jest pełna uwielbienia, oddawania chwały i czci jedynemu prawdziwemu Bogu. Dzisiejszy werset ukazuje nam jeden z takich aktów uwielbienia, w którym apostoł *Paweł* stwierdza: *„Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków”*. Słowa te wyraźnie wskazują, że cześć i chwała należą się Bogu i nikomu innemu.

Chwała Bogu

Słowo *„chwała”* odnosi się do wywyższenia i uwielbienia okazywanego Bogu. Uwielbienie to wypływa z wdzięcznego serca, które uznaje wielkość Boga i Jego miłość do nas. Oddawanie chwały Bogu jest naturalną odpowiedzią na cuda, których On dokonał w naszym życiu i w otaczającym nas świecie. W tym fragmencie Paweł uznaje, że jedynie Bóg jest godzien wszelkiej chwały, i głosi Jego wielkość tak, jak na to zasługuje.

Na wieki wieków

Paweł podkreśla również, że chwała ta jest wieczna. Zwrot *„na wieki wieków”* oznacza, że chwała Boga nie ma końca ani granic. Jest to rzeczywistość, która istnieje dziś i będzie trwać wiecznie. Choć prawda ta może być dla nas trudna do pełnego pojęcia – jako że żyjemy w świecie ograniczonym przestrzenią i czasem – niezwykle ważne jest, by dostrzegać wielkość i wieczność naszego Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Filipian 4:23*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: adoracja, Ojciec, pokora

Interpretacja:

Aby właściwie zrozumieć sens tego wersetu, należy osadzić go w kontekście historycznym, w jakim powstał. *Paweł* napisał ten list do Filipian, przebywając w więzieniu w Rzymie, około 62 roku n.e. Adresatem listu jest wspólnota, którą sam założył kilka lat wcześniej podczas jednej ze swoich podróży misyjnych. W swoim liście Paweł wyraża wdzięczność zborowi w Filippi za wsparcie okazane mu w czasie uwięzienia oraz zachęca wiernych do wytrwania w wierze i życia w pokoju i zgodzie.

Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa

Na zakończenie listu Paweł kieruje do Filipian słowa błogosławieństwa. Wspomniana tu łaska to łaska Boża – dar Bożej miłości, udzielany wszystkim, którzy wierzą w *Jezusa Chrystusa*.

Łaska Boża jest częstym motywem w pismach chrześcijańskich i uznaje się ją za fundament zbawienia. Paweł szeroko omawia tę kwestię w swoich listach, podkreślając, że zbawienie jest darem od Boga, a nie czymś, na co można zasłużyć dobrymi uczynkami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Choćby drzewo figowe nie zakwitło i nie było plonu w winnicach, choćby i owoc oliwy zawiódł, i pola nie przyniosły żywności, trzoda zniknęła z owczarni, i nie było bydła w oborach; Ja jednak będę się radował w PANU, rozraduję się w Bogu mojego zbawienia.
>
> *— Habakuka 3:17-18*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: adoracja, Owocność, żniwo, radość, Zbawienie, wino

Interpretacja:
Księga Habakuka jest jedną z najkrótszych w *Starym Testamencie*, a jednak nie ustępuje innym pod względem głębi i znaczenia. W tej księdze prorockiej odnajdujemy wezwanie do refleksji nad obecnością Boga pośród przeciwności losu i cierpienia, a omawiany tu fragment stanowi tego piękny przykład.

W Księdze *Habakuka 3:17–18* prorok opisuje sytuację skrajnego niedostatku i braku środków do życia. Mimo tego pozornego spustoszenia, wyraża on postawę ufności i nadziei pokładanej w Bogu.

W tym świetle fragment ten można odczytywać jako wezwanie do wiary w trudnych chwilach. Nawet gdy wydaje się, że wszelkie źródła utrzymania zniknęły, prorok podkreśla, że Bóg pozostaje obecny i działa w życiu swojego ludu. Przesłanie to jest niezwykle aktualne w naszych czasach, naznaczonych niepewnością, kryzysem gospodarczym oraz konfliktami społecznymi i politycznymi.

Jak jednak odnaleźć tę radość w Bogu? Jednym z najlepszych sposobów jest modlitwa i czytanie *Słowa Bożego*. Dzięki modlitwie możemy zwracać się bezpośrednio do Niego i prosić o siłę oraz mądrość niezbędne do dalszego kroczenia naprzód. Z kolei rozważając

Słowo Boże, możemy przypominać sobie dane nam przez Niego obietnice i czerpać siłę potrzebną do stawiania czoła życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy Hiob wstał, rozdarł swój płaszcz, ogolił swoją głowę, potem upadł na ziemię i oddał pokłon; I powiedział: Nagi wyszedłem z łona swojej matki i nagi tam powrócę. PAN dał, PAN też wziął, niech imię PANA będzie błogosławione.
>
> *— Hioba 1:20-21*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: adoracja, zadowolenie, zależność, smutek, cierpienie, troska

Interpretacja:
Wersety 20–21 pierwszego rozdziału Księgi Hioba ukazują moment, w którym *Hiob* – człowiek sprawiedliwy i bogobojny – otrzymuje druzgocące wieści o utracie swojego dobytku, trzód, a co najbardziej tragiczne – dziesięciu synów. Reakcja Hioba w tej chwili jest niezwykła i skłania nas do refleksji nad tym, jak my sami reagujemy na próby i trudności, z jakimi mierzymy się w życiu.

Dlaczego Hiob rozdarł swoje szaty i ogolił głowę?

W kulturze żydowskiej rozdzieranie szat było oznaką żalu i żałoby w obliczu tragedii. Golenie głowy również stanowiło zwyczajowy wyraz żałoby i upokorzenia. Poprzez te gesty Hiob ukazał ogrom bólu i smutku, które ogarnęły go w tamtej chwili.

Hiob upadł na ziemię i oddał pokłon, mimo bólu. Dlaczego?

Mimo druzgocącej straty, jakiej właśnie doświadczył, Hiob wciąż odnajdywał w sercu pragnienie oddania czci Bogu. Jego reakcja na przeciwności losu pokazuje nam, że uwielbienie nie zależy od zewnętrznych okoliczności, lecz od stanu naszego serca. Uwielbienie jest wyrazem ufności i wiary w Boga, nawet pośród bólu i ciemności.

Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wrócę

Te słowa stanowią wymowne świadectwo na temat ludzkiej egzystencji. Wszyscy przychodzimy na świat z niczym i z niczym odchodzimy. Żadne dobra materialne nie towarzyszą nam w życiu wiecznym – jedynie nasza ludzka istota i nasz duch. Przypomina to o pokorze wobec wielkości Boga i o kruchości życia.

Pan dał i Pan zabrał

Hiob uznaje, że wszystko, co posiadał – rodzinę, majątek i zdrowie – otrzymał od Boga. Samo jego życie jest Bożym darem. A teraz, w cierpieniu, uznaje również, że Bóg ma prawo odebrać to, co sam wcześniej dał. Jest to wyraz całkowitego poddania się woli Bożej oraz ufności w Jego mądrość i dobroć.

Niech będzie błogosławione imię Pana

Hiob nie wypiera się swojego bólu ani nie bagatelizuje poniesionej straty. Mimo to, nawet w tak wielkim cierpieniu, postanawia błogosławić imię Pana. To wyraz głębokiej wiary i wdzięczności, uznanie, że Bóg jest zawsze dobry – nawet w chwilach przeciwności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wysławiajcie PANA, bo jest dobry, bo jego miłosierdzie trwa na wieki.

> — *I Kronik 16:34*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: adoracja, wiernosc, wdzięczność, niezawodność

Interpretacja:

Wdzięczność jest cnotą wysoko cenioną w większości religii i filozofii świata. Ten werset zachęca nas do dostrzeżenia dobra, jakiego Pan dokonał w naszym życiu, oraz do wielbienia i wychwalania Jego imienia za okazaną nam życzliwość. Temat ten podejmują również Psalmy i inne księgi biblijne. Wdzięczność pomaga nam dostrzegać nieustanną obecność Boga w naszym życiu i zachowywać pozytywne nastawienie.

Kolejną cnotą podkreślaną w Biblii jest *miłosierdzie*; przypomina nam ona, że miłosierdzie Pana nie zna granic. Pojęcie to może być trudne do zrozumienia dla osób postrzegających świat przez pryzmat surowej sprawiedliwości, a jednak przypomina nam ono, że Bóg jest hojny i pełen dobroci, gotów przebaczyć nawet tym, którzy na przebaczenie nie zasługują. Musimy jednak pamiętać, że Jego miłosierdzie nie będzie trwało wiecznie; wyznaczono bowiem czas, którego kres wyznaczy sąd ostateczny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Twoja, PANIE, jest wielkość, moc, chwała, zwycięstwo i majestat. Wszystko bowiem, co jest na niebie i na ziemi, jest twoje. Do ciebie należy królestwo, a ty jako głowa jesteś wyniesiony ponad wszystko.
>
> — *I Kronik 29:11*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: adoracja, Wszechmocny, Krolestwo Boga, siła

Interpretacja:
Werset *I Kronik 29:11* ukazuje wielkość Pana oraz Jego władzę nad wszystkim, co istnieje w niebie i na ziemi. Bóg jest właścicielem wszystkiego; dlatego też do Niego należy wszelka chwała, zwycięstwo i cześć. Werset ten podkreśla absolutną suwerenność i zwierzchnictwo Boga we wszechświecie.

Fakt, że Bóg jest właścicielem wszystkiego w niebie i na ziemi, ma ogromne znaczenie dla naszego życia. Często kurczowo trzymamy się tego, co posiadamy – naszej pracy, rodzin, domów i pieniędzy. Jednak w rzeczywistości wszystko to należy do Boga. Jesteśmy jedynie zarządcami tego, co On nam powierzył. Musimy uświadomić sobie, że wszystko, co mamy, jest darem od Boga i powinniśmy wykorzystywać to dla Jego chwały.

Werset ten podkreśla również Boże zwierzchnictwo. Bóg jest Królem nad wszystkim, a Jego tron jest najwyższy ze wszystkich. On jest prawdziwym Władcą, podczas gdy wszyscy inni królowie to tylko śmiertelnicy o ograniczonych możliwościach. Bóg jest prawdziwym Panem naszych serc i naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nikt nie jest tak święty jak PAN. Nie ma bowiem nikogo oprócz ciebie i nikt nie jest taką skałą jak nasz Bóg.
>
> *— I Samuela 2:2*

Książka: Stary Testament / I Samuela
Tematy: adoracja, Bog, Świętość

Interpretacja:

Pierwszym przesłaniem tego wersetu jest to, że nie ma nikogo takiego jak Bóg. Jest On wyjątkowy w swej istocie i nikt nie może się z Nim równać. *Bóg jest święty* w tym sensie, że odróżnia się od wszystkiego innego we wszechświecie.

W naszym świecie istnieją fałszywi bogowie, którzy rywalizują z prawdziwym Bogiem. Mogą nimi być na przykład przyjemności, dobra materialne, sława czy bogactwo. Żaden z nich nie może się jednak równać z Bogiem – Stwórcą i Tym, który podtrzymuje istnienie wszystkiego, co istnieje.

Warto pamiętać, że wyjątkowość Boga nie polega jedynie na Jego mocy czy władzy, lecz na Jego naturze. Bóg jest święty, sprawiedliwy i pełen miłości, a zarazem wszechmocny i wszechwiedzący. Nie podlegają Mu prawa fizyki ani biologii; *może On uczynić wszystko, co zechce, ponieważ jest Bogiem*.

Drugim przesłaniem tego wersetu jest to, że *Bóg jest naszym schronieniem*. Oznacza to, że stanowi On bezpieczną przystań, gdy sprawy przybierają zły obrót. W obliczu problemów możemy zwrócić się do Boga, a On nam pomoże. Nigdy nie opuści nas w niedoli.

O Bogu jako schronieniu mówi również psalmista *Dawid* w *Psalmów 46:1-3*: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu. Dlatego nie będziemy się bać, choćby się poruszyła ziemia, choćby się przeniosły góry w sam środek morza; Choćby huczały i burzyły się jego wody i zatrzęsły się góry od jego nawałnicy”*.

To, że Bóg jest naszym schronieniem, nie oznacza, iż w życiu nie napotkamy żadnych problemów. Wszyscy doświadczamy trudności i bólu. Bóg jest jednak przy nas, by pomóc nam przetrwać te ciężkie chwile. Jest On naszą siłą i źródłem odwagi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądremu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— I Tymoteusza 1:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: adoracja, Wszechmocny, Bog, Krolestwo Boga

Interpretacja:
I Tymoteusza 1:17 zawiera wspaniały hymn uwielbienia dla Boga. W tym wersecie apostoł *Paweł* wywyższa Bożą wieczność, mądrość, suwerenność i chwałę, uznając Go za Tego, który jako jedyny godzien jest czci i uwielbienia.

Po pierwsze, Paweł nazywa Boga *„Królem wieków”*, co oznacza, że jest On najwyższym i wiecznym Władcą całego stworzenia. Wskazuje to, że Bóg istniał od zawsze i będzie istniał nadal – innymi słowy, jest nieśmiertelny. Co więcej, Bóg jest niewidzialny; choć nie możemy Go dostrzec fizycznym wzrokiem, jesteśmy w stanie dostrzec Jego obecność poprzez Jego dzieła i Ducha.

Po drugie, Paweł opisuje Boga jako jedynego mądrego, co odzwierciedla Jego status jedynej Istoty Najwyższej, posiadającej prawdziwą mądrość i wiedzę. Jest to istotne stwierdzenie, gdyż sugeruje, że żadna inna istota nie może równać się z Bogiem pod względem mądrości i wiedzy.

Na koniec Paweł wieńczy ten werset, potwierdzając, że Bogu należy się chwała i cześć na wieki wieków. Słowo *„Amen”*, użyte na końcu wersetu, oznacza *„niech tak będzie”*, co wskazuje, że wypowiedziane słowa o Bogu są prawdziwe i zasługują na to, by je za takie uznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Podobnie też kobiety niech się zdobią ubiorem przyzwoitym, ze wstydliwością i umiarem, nie z zaplatanymi włosami albo złotem, albo perłami, albo kosztownymi strojami; Lecz dobrymi uczynkami, jak przystoi kobietom, które uznają się za pobożne.
>
> *— I Tymoteusza 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: adoracja, piękno, odziez, dobroć, materializm

Interpretacja:
Ten werset zachęca nas do refleksji nad naszym wyglądem i tym, jak prezentujemy się światu. Choć można go interpretować na różne sposoby, jego ogólne przesłanie mówi, że powinniśmy ubierać się skromnie i prosto, unikając ostentacji oraz przesady. Warto zauważyć, że nie oznacza to konieczności noszenia ubrań pospolitych czy nieatrakcyjnych; strój powinien być raczej *stosowny, pełen szacunku i elegancki*.

W *wersecie 10 Paweł* podkreśla, że kobiety powinny dawać świadectwo swojej pobożności poprzez *dobre uczynki*. Należy zaznaczyć, że Paweł nie ogranicza znaczenia dobrych uczynków wyłącznie do kobiet; przeciwnie – praktyka ta powinna być udziałem wszystkich wierzących, bez względu na płeć.

„Pobożność” to termin określający postawę i zachowanie osoby prowadzącej życie pełne oddania Bogu i religijności. *W kontekście chrześcijańskim pobożność koncentruje się na wielbieniu Boga, szacunku dla Jego Słowa oraz przestrzeganiu Jego przykazań*.

Paweł rozumie, że prawdziwa pobożność nie jest jedynie kwestią zewnętrznego wyglądu, lecz aktywną praktyką życiową, przejawiającą się w dobrych uczynkach. Dobre uczynki obejmują wszelkie działania podejmowane dla dobra innych – czyny zakorzenione w miłości i duchu służby, a także oparte na naszych zasadach i przekonaniach. Praktykowanie pobożności bez dobrych uczynków jest pozbawione sensu; świadczy o

religii pustej, opartej jedynie na pozorach i formalnościach. Prawdziwa pobożność skłania nas do ukazywania Bożej miłości poprzez nasze czyny i zachowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy; Który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, abyśmy i my mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek ucisku, taką pociechą, jaką sami jesteśmy pocieszani przez Boga.
>
> *— II Koryntian 1:3-4*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: adoracja, Pocieszyciel, współczucie, odwaga, zachęta, cierpienie

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 1:3-4* wychwala Boga jako *Ojca* naszego *Pana Jezusa Chrystusa*. Oznacza to, że Bóg jest naszym duchowym Ojcem, a Jezus Chrystus – *Jego Synem*; w konsekwencji zarówno Bóg, jak i Jezus Chrystus dzielą tę samą boską naturę. Jest to fundamentalna prawda wiary chrześcijańskiej, ukazująca jedność między Bogiem a Jezusem Chrystusem i wskazująca, że dzięki Jezusowi Chrystusowi możemy utrzymywać bliską relację z Bogiem.

Ojciec miłosierdzia

Wersety te opisują Boga jako *„Ojca miłosierdzia”*, co oznacza, że jest On Bogiem miłosiernym i pełnym współczucia, gotowym przebaczać nam grzechy i obdarzać nas Swoją łaską. Jezus Chrystus, Syn Boży, nauczał o miłości i współczuciu; możemy zatem

być pewni, że nasz *Ojciec Niebieski* kocha nas i prowadzi w każdej chwili. Ta krzepiąca prawda zachęca nas do szukania Bożego miłosierdzia w naszym życiu oraz do proszenia Go o pomoc i prowadzenie w trudnych chwilach.

Bóg wszelkiej pociechy

II Koryntian 1:3 przedstawia również Boga jako *„Boga wszelkiego pocieszenia”*. Oznacza to, że Bóg jest naszym Pocieszycielem w chwilach bólu i cierpienia. W momentach straty, choroby czy żałoby możemy szukać pocieszenia i wsparcia u naszego Ojca Niebieskiego, który kocha każdego z nas i zna nas osobiście. Obdarza On nas swoim pokojem, miłością i pocieszeniem, pomagając nam przezwyciężyć wszelkie trudne sytuacje, jakie niesie życie.

Dzielenie się pocieszeniem

II Koryntian 1:4 mówi, że Bóg pociesza nas we wszelkich naszych utrapieniach, abyśmy my z kolei mogli pocieszać tych, którzy przeżywają trudne chwile. Innymi słowy, dzięki pocieszeniu, jakie otrzymujemy od Boga w czasie utrapień, możemy nieść pocieszenie i wsparcie tym, którzy tego potrzebują.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wzrastajcie zaś w łasce i poznaniu naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i teraz, i na wieczne czasy. Amen.
>
> *— II Piotra 3:18*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: adoracja, laska, zrozumienie

Interpretacja:

Werset *II Piotra 3:18* stanowi wezwanie do wzrastania w łasce oraz w poznaniu *naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa*. Ten biblijny fragment ukazuje znaczenie osobistej relacji z Bogiem i tego, jak może ona przemienić nasze życie.

Aby zrozumieć, co oznacza wzrastanie w łasce i poznaniu *Jezusa Chrystusa*, warto znać kontekst, w jakim powstał ten werset. *Piotr* pisał o powtórnym przyjściu Jezusa oraz o tym, że sceptycy mogą szydzić z chrześcijan z powodu ich wiary w Niego.

Piotr zwraca się do chrześcijan, zachęcając ich, by nie przejmowali się sceptykami, lecz skupili na pogłębianiu swojej relacji z Bogiem. Zbudowanie solidnego fundamentu opartego na łasce i poznaniu Boga jest kluczowe dla umocnienia wiary oraz pokonywania wszelkich wyzwań, jakie napotykamy na naszej drodze.

Łaska oznacza Bożą dobroć i miłosierdzie okazywane nam. Dzięki wierze w Jezusa Chrystusa otrzymujemy przebaczenie grzechów i zostajemy przyjęci do Bożej rodziny. Wiara w łaskę oznacza życie w Bożej miłości i współczuciu, miłowanie bliźniego jak siebie samego oraz okazywanie miłosierdzia i łaski ludziom wokół nas.

Poznanie Jezusa Chrystusa wiąże się z głębszym zrozumieniem tego, kim On jest, oraz Jego natury. Wymaga to regularnego czytania Pisma Świętego i modlitwy, co pozwala budować głębszą więź z Bogiem. To właśnie dzięki takiemu poznaniu możemy wzrastać w wierze i stawać się przykładem dla innych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego jesteś wielki, PANIE Boże. Nie ma bowiem nikogo podobnego do ciebie i nie ma Boga oprócz ciebie, zgodnie z tym, co usłyszeliśmy na własne uszy.

> — *II Samuela 7:22*

Książka: Stary Testament / II Samuela
Tematy: adoracja, Bog

Interpretacja:
To interesujący fragment, który przypomina nam o wielkości Boga. Werset ten podkreśla, że nie ma absolutnie niczego, co można by porównać do Boga i Jego najwyższej mocy. Król *Dawid*, autor tego psalmu, zachwyca się wszystkim, co widział i słyszał od naszego *Ojca Niebieskiego*.

W chwilach, gdy skupiamy się na sobie i na tym, co sami możemy osiągnąć, *II Samuela 7:22* przypomina nam, że istnieje Ktoś od nas większy. Bez względu na to, co robimy, Bóg zawsze będzie większy i potężniejszy od wszystkiego, co może pojawić się w naszym życiu. Pamiętanie o tej prawdzie jest jednym z najlepszych sposobów na odnalezienie pokoju i wewnętrznego spokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyrwie mnie też Pan ze wszelkiego złego uczynku i zachowa dla swojego królestwa niebieskiego. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.
>
> — *II Tymoteusza 4:18*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: adoracja, zlo, niebo, ochrona

Interpretacja:

Apostoł Paweł kieruje ten ostatni list do *Tymoteusza* jako osobiste przesłanie, zachęcając go do wytrwania w wierze i trzymania się zdrowej nauki w obliczu odstępstwa oraz prześladowań. W *wersecie 18*. Paweł kończy list, wyrażając ufność w Pana, który uchroni go od wszelkiego zła i wprowadzi do *Królestwa Niebieskiego*.

Interpretacja wersetu

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie o Bożej mocy i opiece nad swoim życiem. Dostrzega, że wiara w Pana jest kluczem do wybawienia od wszelkiego złego czynu oraz do zachowania dla Królestwa Niebieskiego. To wyznanie wiary ma szczególne znaczenie, zważywszy na liczne próby i trudności – w tym uwięzienie i prześladowania – których Paweł doświadczył w trakcie swojej posługi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie powinno, moi bracia.
>
> — *Jakuba 3:10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: adoracja, błogosławieństwo, chwala, grzech, głoszenie

Interpretacja:
Jakuba 3:10 wskazuje na znaczenie panowania nad własnymi słowami. Ten krótki werset przypomina o konieczności czuwania nad tym, jak mówimy, gdyż nasze słowa mogą przynosić zarówno dobro, jak i szkodzić.

Moc naszych słów

Słowa mają niezwykłą moc. Mogą budować lub niszczyć, dodawać otuchy lub zniechęcać, uzdrawiać lub ranić. Jako ludzie mamy możliwość wyboru tego, co mówimy i w jaki sposób to wyrażamy. Często jednak ulegamy pokusie mówienia bez zastanowienia – wypowiadamy słowa, które powinny pozostać niewypowiedziane. Werset ten przypomina nam, by nie pozwalać, aby z naszych ust wychodziły złorzeczenia, lecz byśmy zawsze starali się wypowiadać słowa błogosławieństwa.

Odpowiedzialność za nasze słowa

Jako chrześcijanie jesteśmy powołani do okazywania miłości i współczucia we wszystkim, co czynimy, także w naszej mowie. Musimy zwracać uwagę na to, co wypowiadamy, ponieważ nasze słowa mogą mieć trwały wpływ na życie innych ludzi. Jeśli mówimy w sposób negatywny lub raniący, możemy skrzywdzić przyjaciół, rodzinę czy współpracowników. Z drugiej strony, gdy mówimy z miłością i współczuciem, możemy stać się źródłem zachęty i wsparcia dla osób w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy będziecie mnie wzywać, pójdziecie i będziecie modlić się do mnie, a ja was wysłucham.
>
> *— Jeremiasza 29:12*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: adoracja, sluchac, Modlitwa

Interpretacja:
Biblia mówi nam o relacji z Bogiem, którą możemy budować poprzez modlitwę. W *Jeremiasza 29:12* Bóg wzywa swój lud, by zwracał się do Niego w modlitwie, obiecując, że

ich wysłucha. Modlitwa jest formą bezpośredniej komunikacji z Bogiem; dzięki niej możemy wyrażać nasze pragnienia, wdzięczność, troski i słabości, a także prosić Go o pomoc i ochronę.

Obietnica odpowiedzi od Boga

Werset ten mówi, że gdy zwracamy się do Boga w modlitwie, On nas słyszy i nam odpowiada. Warto zauważyć, że odpowiedź ta nie zawsze przychodzi w sposób, jakiego oczekujemy lub jakiego pragniemy, jednak możemy być pewni, że Bóg zawsze odpowie. Odpowiedź może nadejść za pośrednictwem Biblii, bliskiej osoby, duchownego lub poprzez nasze własne myśli, uczucia i sny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie ze wszelką mądrością, nauczajcie i napominajcie się wzajemnie przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Panu.
>
> *— Kolosan 3:16*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: adoracja, wdzięczność, uczyc sie, chwala, śpiew, Słowo Boże

Interpretacja:
List do *Kolosan 3:16* wzywa nas, byśmy w naszym życiu zrobili miejsce dla *Słowa Chrystusa* i pozwolili Mu obficie w nas mieszkać. Zachęca nas również do wzajemnego nauczania i upominania z wszelką mądrością oraz do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Werset ten stanowi potężne

przypomnienie, że *Słowo Boże* powinno być centrum naszego życia i że – gdy przyjmujemy je w obfitości – może ono nas przemieniać i błogosławić na wiele sposobów.

Słowo Chrystusa w nas

Pisząc te słowa do Kolosan, apostoł *Paweł* podkreślił znaczenie Słowa *Chrystusa* w naszym życiu. Dzięki obecności Słowa Bożego w nas możemy odnaleźć właściwy kierunek, mądrość i siłę do radzenia sobie z każdą sytuacją. Może ono również pomóc nam upodabniać się *do Chrystusa*, kierując naszymi decyzjami, myślami i czynami. Istotnie, gdy pozwalamy Słowu Chrystusa mieszkać w nas, otwieramy drzwi do osobistej i duchowej przemiany.

Wzajemne nauczanie i upominanie

Oprócz samego przyjęcia Słowa Bożego do naszego życia, werset ten wzywa nas do wzajemnego nauczania i pouczania z mądrością. Dzieląc się *Pismem Świętym* z innymi, pomagamy im je zrozumieć i zastosować w ich własnym życiu. Możemy ich zachęcać i motywować do rozwoju, a także modlić się z nimi w trudnych chwilach. Podobnie, gdy pozwalamy innym nas nauczać, czerpiemy korzyści z ich mądrości i spojrzenia na sprawy. Jak sugeruje ten werset, nauczanie i wzajemne pouczanie są kluczowymi elementami duchowego wzrostu.

Śpiewanie Panu z wdzięcznością

Wreszcie, *Kolosan 3:16* wzywa nas do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Muzyka jest potężną formą uwielbienia oraz sposobem wyrażania naszej wdzięczności i miłości do Boga. Śpiewając wspólnie z innymi członkami wspólnoty wierzących, możemy również budować się nawzajem i dodawać sobie otuchy. Śpiew pełen miłości i wdzięczności pomaga nam skupić umysły i serca na Panu oraz kierować nasze uwielbienie ku Niemu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, wobec ludzi dobra wola.
>
> *— Łukasza 2:14*

Książka: Nowy Testament / Łukasza
Tematy: adoracja, Anioły, Boże Narodzenie, pokój

Interpretacja:
Werset z Ewangelii *Łukasza 2:14* należy do najbardziej znanych w świecie chrześcijańskim i jest często wykorzystywany jako hymn w okresie Bożego Narodzenia. Jednak znaczenie tych słów jest głębsze, niż mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka.

Kontekst wersetu

Słowa te pojawiają się w 2. rozdziale Ewangelii Łukasza, w relacji z narodzin *Jezusa*. Anioł ukazuje się grupie pasterzy na polach w pobliżu Betlejem, ogłaszając narodziny *Zbawiciela*. Po ukazaniu się anioła pojawia się zastęp aniołów, śpiewających pieśń zawartą w wersecie Łk 2:14.

Treść wersetu

„Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, wobec ludzi dobra wola.” – to hymn uwielbienia Boga, wyraz uznania dla Jego wielkości i majestatu. Jest to jednocześnie celebracja pokoju i życzliwości, jakie stały się udziałem ludzkości dzięki narodzinom Jezusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem, jak mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków.
>
> *— Objawienie 5:13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: adoracja, stworzenie, wdzięczność, chwala

Interpretacja:
W *Objawienie 5:13* apostoł *Jan* opisuje wizję, w której cześć i chwała są oddawane Temu, który zasiada na tronie, oraz Barankowi. Werset ten ukazuje majestat Boga i Jego zwierzchnią władzę nad całym stworzeniem.

Fragment ten rozpoczyna się od wzmianki o całym stworzeniu – w niebie, na ziemi, pod ziemią i w morzu. Świadczy to o wszechmocy Boga i Jego panowaniu nad wszystkim. Chrześcijanie wierzą, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, co istnieje, i że wszystko spoczywa w Jego rękach. Warto zauważyć, że uwielbienie i cześć kierowane są konkretnie *ku Temu, który zasiada na tronie, oraz ku Barankowi (Jezusowi Chrystusowi)*. Baranek symbolizuje ofiarę, jaką Jezus Chrystus złożył na krzyżu, by zapłacić za nasze grzechy. Tym samym akt uwielbienia odnosi się do Bożej mocy oraz zbawienia, które stało się udziałem ludzi dzięki śmierci *Chrystusa*.

Objawienie 5:13 ten zachęca nas do refleksji nad tym, jak ważne jest uznanie Bożej zwierzchności i wielbienie Stwórcy za Jego dzieła. W codziennym zabieganiu często zapominamy, jak wielki i budzący podziw jest nasz Bóg. Jednak lektura tego fragmentu przypomina nam, że Bóg jest obecny we wszystkich aspektach stworzenia. Opisane tu uwielbienie i cześć obejmują wszystko, co znajduje się w niebie, na ziemi i w morzu. Oznacza to, że każda cząstka stworzenia uznaje Boży autorytet i na swój sposób oddaje Mu chwałę. Jako ludzie również powinniśmy brać z tego przykład i wypełniać Bożą wolę w

naszym codziennym życiu.

W wymiarze praktycznym werset ten uczy nas, jak ważne jest dziękowanie Bogu za wszelkie otrzymane od Niego dobrodziejstwa. Często traktujemy to, co posiadamy, jako coś oczywistego i nie doceniamy darów, którymi obdarzył nas Bóg. Dlatego musimy zawsze zachowywać postawę wdzięczności i pokory, nawet w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będę błogosławił PANA w każdym czasie, jego chwała zawsze będzie na moich ustach.
>
> *— Psalmów 34:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: adoracja, błogosławieństwo, chwala, głoszenie

Interpretacja:
Jednym z najważniejszych aspektów wiary chrześcijańskiej jest wielbienie Boga i oddawanie Mu czci. *Psalm 34:1* poucza nas, że powinniśmy zawsze błogosławić Pana i nieustannie Go wielbić.

Znaczenie słowa „błogosławić”

Zanim zagłębimy się w treść samego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa „błogosławić”. Błogosławić oznacza dziękować Bogu i wywyższać Jego imię. Oznacza uznanie, że to Bóg jest Tym, który zapewnia nam wszystko w życiu, i że to dzięki Jego miłosierdziu oraz łasce możemy żyć.

Wielbienie Boga w każdym czasie

Psalm 34:1 przypomina nam, że musimy wielbić Boga zawsze – nie tylko w chwilach szczęścia czy radości, ale także w najtrudniejszych momentach naszego życia. Ważne jest, aby pamiętać, że każda sytuacja może stać się okazją do uwielbienia Boga i okazania Mu naszego zaufania. Gdy ufamy Bogu i nieustannie Go wielbimy, pamiętamy o Jego miłości i wierności wobec nas.

Korzyści płynące z błogosławienia Boga

Błogosławienie Boga i wywyższanie Jego imienia może przynieść nam wiele korzyści. Po pierwsze, pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. Skupiając się na Bogu i Jego błogosławieństwach, pamiętamy, jak bardzo nas On kocha i jak wiele otrzymaliśmy dzięki Jego łasce. Pomaga nam to również zachować pozytywne i radosne nastawienie. Dzięki wielbieniu Boga możemy zaznać pokoju, który przewyższa wszelki umysł *(Filipian 4:7)*.

Co więcej, nieustanne wielbienie Boga pozwala nam doświadczać zwycięstwa w codziennym życiu. Gdy mierzymy się z trudnościami i próbami, trwanie w uwielbieniu dodaje nam sił. Czasami Bóg dopuszcza trudne sytuacje, aby nauczyć nas cennych lekcji i umocnić naszą wiarę. Praktykując wielbienie i oddawanie czci, zyskujemy siłę do pokonywania przeciwności losu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czemu się smucisz, moja duszo, i czemu się we mnie trwożysz? Zaufaj Bogu, bo jeszcze będę go wysławiał, gdyż on jest zbawieniem mego oblicza i moim Bogiem.
>
> *— Psalmów 42:11*

Książka: Stary Testament / Psalmów

Tematy: adoracja, nadzieja, chwala, dusza

Interpretacja:
W 11. wersecie Psalmu 42 psalmista zwraca się do samego siebie, pytając, dlaczego odczuwa tak wielki smutek i przygnębienie. Wie, że Bóg jest jego zbawieniem i jego Bogiem, a jednak jego dusza pogrążona jest w smutku i udręce. Choć w danej chwili może sobie tego nie uświadamiać, psalmista mocno trzyma się głębokiej prawdy: *Bóg jest zawsze blisko, nawet pośród smutku i życiowych burz*.

Słowo *„nadzieja”* ma w tym wersecie szczególne znaczenie. Psalmista nie prosi Boga o uwolnienie z obecnej sytuacji ani o spełnienie każdego jego życzenia; prosi raczej, by Bóg go podtrzymał i pomógł mu przetrwać próbę. Przywołuje na pamięć Bożą wierność okazaną w przeszłości i jest pewien, że Bóg pozostanie wierny również w przyszłości.

Gdy czujemy się przytłoczeni lub zniechęceni, *Psalm 42,11* przypomina nam, że nie jesteśmy sami. Psalmista doświadczał tych samych uczuć co my, a jednak pokładał nadzieję w Bogu. Gdy następnym razem ogarnie nas smutek lub niepokój, naśladujmy przykład psalmisty: skupiajmy się na Bożej wierności z przeszłości i ufajmy Mu – On bowiem pomoże nam przejść przez wszelkie próby, jakie nas czekają.

Werset ten stanowi kolejne potwierdzenie, że trudne chwile są nie tylko przejściowe, ale i konieczne. Przypomina nam, że smutek, niepokój i rozpacz to emocje, których każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia, i że musimy pamiętać: *Bóg jest zawsze obecny, oferując nam siłę i nadzieję*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Boże, ty jesteś moim Bogiem, od rana cię szukam; pragnie ciebie moja dusza, tęskni do ciebie moje ciało w ziemi suchej i

> spragnionej, w której nie ma wody.
>
> *— Psalmów 63:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów

Tematy: adoracja, ciało, szukac, dusza

Interpretacja:

Psalmów 63:1 jest wezwaniem do szukania Boga. Psalmista wyraża pragnienie szukania Boga każdego ranka, okazując w ten sposób oddanie i determinację w dążeniu do Jego obecności. To pragnienie odzwierciedla fundamentalną potrzebę Boga w życiu – chęć odnalezienia Go w najtrudniejszych chwilach oraz tęsknotę za więzią z Nim.

Pragnienie Boga w naszych duszach

Werset ten wyraża poczucie pragnienia. Psalmista mówi o pragnieniu, jakie jego dusza odczuwa względem Boga, przebywając w miejscu suchym i pozbawionym życia. Pragnienie to symbolizuje głęboką tęsknotę za społecznością z Bogiem i Jego obecnością. Brak wody w spieczonej ziemi obrazuje brak życia, wskazując, że bez Boga życie jest pozbawione sensu i celu.

Odnajdywanie nadziei w Bogu

Psalmów 63:1 ukazuje również, jak ważne jest pokładanie nadziei w Bogu. W najcięższych chwilach – gdy brakuje wody, a wszystko wydaje się stracone – psalmista szuka Boga, mając nadzieję na znalezienie ulgi i pocieszenia. Nadzieja ta przypomina nam, że Bóg jest schronieniem, do którego możemy się zwrócić w czasie utrapienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jest bowiem napisane: Jak żyję, mówi Pan, ugnie się przede mną każde kolano i każdy język będzie wysławiał Boga.
>
> *— Rzymian 14:11*

Książka: Nowy Testament / Rzymian

Tematy: adoracja, uznanie, pokora, chwala

Interpretacja:

W Liście do *Rzymian 14:11 Paweł* przytacza starotestamentowe proroctwo z Księgi *Izajasza 45:23*, w którym prorok oznajmia, że podczas Sądu Ostatecznego każde kolano zegnie się przed Bogiem, a każdy język wyzna, że On jest Panem.

Werset ten ukazuje suwerenność Boga jako Stwórcy i Sędziego świata. Przypomina on, że w określonym momencie historii ludzkości każdy człowiek odda Bogu cześć oraz uzna Jego moc i majestat.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie służyć PANU, waszemu Bogu, a on będzie błogosławić twój chleb i twoją wodę; i oddalę od ciebie chorobę.
>
> *— Wyjścia 23:25*

Książka: Stary Testament / Wyjścia

Tematy: adoracja, błogosławieństwo, zdrowie, choroba

Interpretacja:

Werset *Wyjścia 23:25* stanowi przykład Bożej obietnicy dla tych, którzy decydują się służyć Panu, swojemu Bogu. Dzięki temu Boże błogosławieństwo przejawia się w wielu dziedzinach naszego życia. W tym konkretnym przypadku otrzymujemy obietnicę błogosławieństwa dla naszego pożywienia: „Będzie On błogosławił twój chleb i twoją wodę”. Chleb i woda to podstawowe elementy życia, a Bóg dba o to, byśmy mieli wszystko, co niezbędne do przetrwania.

Obietnica zdrowia

Oprócz błogosławieństwa pożywienia otrzymujemy również zapewnienie, że Bóg „oddali chorobę spośród was”. Oznacza to, że ci, którzy służą Bogu, mogą cieszyć się zdrowym życiem, wolnym od chorób. Obietnicy tej nie należy jednak traktować jako gwarancji, że nigdy nie zachorujemy, lecz raczej jako zapewnienie, że Bóg zawsze będzie z nami – nawet w czasie choroby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*